

עת"א 37359/03/16 - אבישי דיגמל נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 37359-03-16 דיגמל(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני
העותר
נגד
המשיבים
כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
אבישי דיגמל (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

החלטה

- העותר נדון למאסר של 8 שנים בגין הרשעתו בעבירות של אינוס בכח, חטיפה והתחזות כעובד ציבור. נושא מאסרו מדצמבר 2012. שחרורו המלא בנובמבר 2020. מסווג לקטגוריה א'. עבריין מין.
2. העותר פנה בבקשה לשינוי קטגוריה, שילובו בסבב חופשות ושילוב בטיפול יעודי לעברייני מין ובקשותיו נדחו. מכאן העתירה שבפני.
3. עניינה של העתירה בנושאים הבאים:
שילוב העותר בטיפול יעודי לעברייני מין, שנוי קטגוריה ושילוב בסבב חופשות (שינוי הקטגוריה לא מופיע בעתירה. הנושא עלה בישיבה הראשונה של ביהמ"ש והדיון נדחה על מנת לאפשר לב"כ העותר למצות את ההליך המנהלי בנושא זה).
4. נטען בעתירה כי העותר שוהה בכלא השרון כאסיר עבודה והתנהגותו ללא דופי, השתתף במספר קבוצות פסיכו-חנכיות והוא שואף לעבור טיפול יעודי לעברייני מין בכל מתקן כליאה. לפיכך, דחיית בקשתו הינה בלתי סבירה.
5. בעניין שינוי הקטגוריה ושילוב בסבב חופשות, נטען כי העבירה נושא מאסרו, בוצעה בשנת 2005, ועד למעצרו בשנת 2012 הסתובב (7 שנים) ולא מגבלה ולא ביצע עבירה. לאחר מעצרו שוחרר למעצר

בית חלקי עד למאסרו בסוף 2012. עוד נטען כי העותר יצא לחופשה חריגה שעברה ללא דופי. נטען, כי בנסיבות אלה סירובה של הרשות (לשלב בסבב חופשות) הנסמכת על חוות דעת של מב"ן, היא החלטה בלתי סבירה המחייבת התערבותו של ביהמ"ש.

6. המשיב מתנגד לקבלת העתירה. הוגשו 4 כתבי תשובה (כתב התשובה הראשון הוגש לשיבה ביום 17.5.16 ואחריו הוגשו 3 עדכונים).

7. באשר לטיפול הייעודי נטען כי בכל הנוגע לשילובם של אסירים במסגרות טיפוליות קיים מגוון רחב של שיקולים אשר חלקם נוגעים לאסיר הספציפי וחלקם נוגעים לשיקולי מדיניות, מקום, תקציב ועוד.

כעולה מחו"ד מב"ן מיום 15.5.16 (שהוגשה לשיבה ביום 21.6.16), העותר הוכנס לרשימת ההמתנה לטיפול הייעודי לעברייני מין במב"ן. עם זאת, הודגש כי בשלב זה אינו מתאים להשתלב בטיפול הייעודי. הגנותיו גבוהות והוא עדיין משתמש במניפולציות ואינו כן בנוגע לעבירות. על פניו הוא מצהיר כי מעוניין בטיפול אולם בפועל אינו משתף פעולה בבדיקות, בכל הקשור לבחינת התנהגותו לעומק. לעת הזאת שולב העותר בקבוצה פסיכו-חינוכית נוספת.

8. באשר לשינוי קטגוריה ויציאה לחופשות, סומך המשיב התנגדותו על חו"ד מב"ן. בהיות העותר עברייני מין, מחייבת הפקודה (04.40.00, פרק ו' סעיף כ"ז) קבלת חו"ד ע"י הגורמים המקצועיים במב"ן בדבר מסוכנותו. מסוכנותו המינית של העותר הוערכה לטווח הארוך כבינונית גבוהה. שיתוף הפעולה שלו חלקי ומגמתי מאוד. מודה באופן פורמאלי ואינו מוכן לבחון את המניעים שלו לביצוע העבירות. מב"ן לא המליץ על שינוי קטגוריה והוצאתו לחופשות.

9. משטרת ישראל התנגדה לבקשה בהתבססה על עמדת גורמי טיפול.

10. בדיון בפני ביום 10.1.17, מתח ב"כ העותר ביקורת חריפה על הגורמים המקצועיים במב"ן, שהתעלמו בחו"ד משתי עובדות. שהעותר לא עבר עבירה במהלך 7 שנים עד למעצרו והעובדה שיצא לחופשה חריגה ולא היה כל דופי בהתנהגותו (נתונים שפורטו בעתירה ומב"ן התעלם מהם).

11. נתקבלה חו"ד משלימה (מתאריך 30.1.17). כעולה מחוות הדעת המשלימה, הגורמים המקצועיים במב"ן לא שינו דעתם.

באשר לטענה כי העותר לא ביצע עבירה במהלך 7 שנים, נאמר בחוות הדעת כי הערכת המסוכנות מתבססת, בין היתר, על גורמים סטטיים וניתן להתייחס גם להאשמות בעבירות מין אשר לא הגיעו לכדי הרשעה ונסגרו.

מאחר ונפתח נגדו תיק בעבירת מין, שנסיבותיה דומות באופן מהותי להתנהלותו בעבירה נושא מאסרו, האמירה שלא ביצע עבירת מין אינה מדויקת על פי תיאוריו של העותר עצמו.

12. בדיון בפני ביום 9.5.17 שב ב"כ העותר ומתח ביקורת על חוות דעת מב"ן בכל הנוגע להתייחסות מב"ן לעבירה הנוספת שבסופו של יום נסגר התיק ולא הגיע לכדי אישום.

ב"כ העותר טען כי נקודת ההנחה של גורמי מב"ן שהיו יחסי מין בין השניים שגוייה. העותר מסר לו גירסה שונה(שלא היו יחסי מין) ולא מתקבל על הדעת שהתיק היה נסגר בנסיבות שכאלה שתוארו ע"י מב"ן. לפיכך, עמדת מב"ן שגוייה.

לא הייתה בחוות הדעת התייחסות לכך שהעותר יצא לחופשה חריגה.

13. הוגש בהסכמה טופס רישום משטרי של תיקים סגורים. על פי הרישום תיק החקירה נפתח בעבירות של קבלת דבר במרמה ובעילה בהסכמה ונסגר מחוסר ראיות.

דיון והכרעה

14. אני רואה עין בעין את עמדת המשיב הנסמכת על עמדת מב"ן בכל הנוגע לשילובו של העותר בטיפול ייעודי לעברייני מין. משהגיעו גורמי מב"ן למסקנה שהעותר אינו מתאים בעת הזאת להשתלב בטיפול הייעודי והוא שולב בקבוצה פסיכו חינוכית נוספת יש לסמוך על מקצוענותם של גורמי הטיפול במב"ן על מנת שהטיפול יהיה אפקטיבי ואין זה ראוי להתערב בעמדתו המקצועית של מב"ן.

לפיכך מצאתי החלטת הרשות סבירה וראויה בנושא זה.

15. באשר לשינוי קטגוריה ושילוב בסבב חופשות, אף כאן לא מצאתי כי יש מקום להתערבויות ביהמ"ש. תפקידו של ביהמ"ש במסגרת עתירת אסיר, לבחון את סבירות שיקול הדעת של הגורם המוסמך ואל לו לביהמ"ש להחליף דעתם בדעתו ככל שהחלטתם עומדת במבחני הסבירות. חוות הדעת שניתנה בעניינו קובעת שמסוכנותו לטווח הרחוק היא בינונית גבוהה. שיתוף הפעולה שלא חלקי בלבד ומגמתי מאוד.

באשר לתיק שנסגר, ב"כ העותר הציג גרסה שונה של העותר לאירוע. הגרסה שפורטה בחוות דעת מב"ן, היא הגרסה שמסר העותר לבודקים. אין זה מתפקידו של ביהמ"ש להחליט איזה מן הגרסאות להעדיף. חזקה על גורמי הטיפול במב"ן שזאת הגרסה ששמעו ממנו. הוא הדין לגבי סיבת הסגירה. שיקולי הסגירה יכולים להיות שונים ואין בידי לקבל טענת ב"כ העותר כי סגירת התיק מחוסר ראיות משמעותה שלא קוימו יחסי מין.

16. אני ערה לכך שאין התייחסויות בחוות הדעת לחופשה החריגה שיצא העותר. השיקולים הנבחנים לצורך חופשה חריגה שונים באופן מהותי מאלה הנבחנים לצורך שילוב בסבב חופשות. אין בנתון זה כדי לשנות

עמדתי אפילו שהדבר לא קיבל בטוי בחוות הדעת.

סיכומי של דבר, החלטת הרשות הנסמכת על חוות דעת מקצועית של מב"ן היא סבירה ואין להתערב בה.

סוף דבר העתירה נדחית.

ההחלטה תשלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ז, 23 מאי 2017, בהעדר הצדדים.